

M. Larsen: Det spørgsmål, jeg har stillet til den højtærede landbrugsminister, lyder således: Vil den højtærede landbrugsminister drage omsorg for, at der skabes lov-hjemmel for, at der kan foretages vaccination mod mund- og klovesyge hos klovbærende dyr indenfor eksportmarkedernes 2-kilometerzone og indenfor mejerikredses område, når henholdsvis eksportmarkederne og mejerierne betaler omkostningerne?

Når jeg har rejst dette spørgsmål, er det, fordi sagen har nogen betydning for de danske eksportmarkeder og de danske udskibningshavne. I henhold til de gældende veterinærbestemmelser skal der, for at man kan afholde et eksportmarked eller foretage udskibning af klovbærende dyr fra en havn, være en 2-kilometerzone rundt om markedet eller havnen, der er ren for mund- og klovesyge. Ved sidste epizooti i 1938 og siden da har vi ved Kolding havn og eksportmarked holdt den nævnte 2-kilometerzone under permanent vaccinevirkning. I begyndelsen var der visse vanskeligheder, idet nemlig forskellige ejere af dyr ikke ville have disse vaccineret. Vi måtte da udstede skriftlige garantierklæringer for, at i tilfælde af, at dyrene led nogen skade af vaccinationen, ville marked eller havn betale, og det vil altså sige, at vi foruden at betale omkostningerne ved vaccinationen skulle udstede de nævnte erklæringer.

Jeg troede, at sagen var gledet i orden de fleste steder, men ved et møde, vi afholdt indenfor danske eksportmarkeder for 14 dage siden her i København, blev det oplyst fra flere sider, at man stadigvæk døjede med at komme igennem med en vaccination indenfor den såkaldte 2-kilometerzone. Jeg tror, det ligger sådan, at mejerikredsen flere steder spekulerer på at foretage en vaccination — i hvert fald omkring Kolding har vi haft forhandlinger med mejeribestyrelserne for de mejerier, der leverer mælk til byen — af deres klovbærende dyr og lade denne vaccination blive permanent i den kommende tid. Forsåvidt det gentager sig, at der er vrangvillige ejere af besætninger, vil det sige, at vi nok kan foretage en vaccination, men at der bliver en del huller som følge af disse ejere, og i så tilfælde vil en vaccination ikke være meget værd. Jeg tror imidlertid, at de allerfleste landboere erkender betydningen heraf, og jeg tror, at hvis den højtærede landbrugsminister sætter sig i forbindelse med landboorganisationerne, vil det være muligt at få disse med til den her omtalte lov-

hjemmel, og det henstiller jeg indtrængende til den højtærede landbrugsminister at gøre.

Landbrugsministeren (Sønderup): Når det ærede medlem spørger mig, om jeg vil tilvejebringe lovhjemmel for, at der kan foretages vaccination indenfor eksportmarkedernes 2-kilometer zone og også indenfor mejerikredsen, kan jeg besvare spørgsmålet med, at en sådan lovgivning allerede eksisterer, når det, som for tiden, drejer sig om at forhindre smittens videre udbredelse. I henhold til § 6 i loven fra 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene kan landbrugsministeren påbyde, at der vaccineres for at hindre smittens videre spredning. Omkostningerne påhviler i så fald det offentlige, og da loven jo er vedtaget på et tidspunkt, da vaccinationer blev betragtet som noget temmelig usædvanligt, regnes der i loven også med den mulighed, at dyrene kan dø af behandlingen, og i så fald skal det offentlige naturligvis også betale erstatning. Landbrugsministeriet har allerede overfor landbrugets organisationer rejst spørgsmålet om, når vi kommer ind i normale forhold, at få landbruget gjort interesseret i frivilligt at foretage regelmæssige vaccinationer for til stadighed at have en stor del af landets besætninger gjort modstandsdygtige overfor mund- og klovesygen, og tillige fordi det er umuligt, når der skal tages rimeligt hensyn til statens økonomi, at ligge inde med tilstrækkelig store lagerbeholdninger af frisk vaccine til at sætte ind, når mund- og klovesygen viser sig.

Selvom man imidlertid kommer ind på en mere regelmæssig vaccination, kan det alligevel tænkes, at der er enkelte landmænd, der vil vægre sig ved at bekoste vaccination, når der ikke er overhængende fare på færde, og det er muligt, at det ville være rimeligt i sådanne tilfælde at have mulighed for at tvinge genstridige landmænd til at vaccinere, altså efter nogenlunde samme principper, som gælder for endelig rensning af mejerikredse for smitsom kalvekastning.

Jeg skal tage spørgsmålet op med landbrugets organisationer, og såfremt det ærede medlem har ret i, sådan som han antydede, at der på indeværende tidspunkt er besætningsejere, der vægrer sig ved at gå ind under en fælles vaccination til sikring af eksportmarkederne eller mejerikredsen, så har vi altså, sådan som jeg her har antyd det, midler, ved hvis hjælp vi kan tage de pågældende tilfælde under nærmere behandling; og hvis som sagt det ærede medlem